

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

KOMUNIKAT PRASOWY nr 29/20

Luksemburg, 12 marca 2020 r.

Wyrok w sprawie C-576/18
Komisja / Włochy

Na Włochy nałożona została kara pieniężna za nieodzyskanie pomocy przyznanej bezprawnie sektorowi hotelarskiemu na Sardynii

To państwo członkowskie będzie zobowiązane wpłacić do budżetu Unii ryczałt w kwocie 7 500 000 EUR oraz, począwszy od dziś, okresową karę pieniężną w wysokości 80 000 za każdy dzień zwłoki

W 2008 r. Komisja stwierdziła¹, że niektóre formy pomocy przyznanej przez Włochy na rzecz przedsiębiorstw hotelarskich na Sardynii są niezgodne ze wspólnym rynkiem. Włochy zostały więc zobowiązane do bezzwłocznego i skutecznego odzyskania od beneficjentów tej przyznanej niezgodnie z prawem pomocy (na łączną kwotę około 13,7 mln EUR).

W wyroku z dnia 29 marca 2012 r.², wydanym w następstwie wniesienia przez Komisję skargi o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, Trybunał Sprawiedliwości stwierdził, że Włochy nie podjęły wszelkich działań niezbędnych do tego, aby odzyskać wspomnianą pomoc.

Stwierdziwszy, że Włochy nadal nie zastosowały się do tego wyroku, Komisja wniosła w 2018 r. przeciwko temu państwu członkowskiemu kolejną skargę o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego. W ramach tej drugiej skargi Komisja zwróciła się do Trybunału o zasądzenie od Włoch zapłaty ryczałtu oraz nałożenie na to państwo okresowej kary pieniężnej.

W ogłoszonym dzisiaj wyroku Trybunał stwierdził, że, **nie przyjmując, po upływie wyznaczonego przez Komisję terminu (czyli 11 września 2014 r.), wszystkich środków koniecznych do odzyskania w całości wspomnianej pomocy, Włochy uchybiły obowiązkowi wykonania wyroku z 2012 r.**

Trybunał podkreślił, że **wbrew temu co twierdziły, Włochy nie wykazały, że odzyskanie tej pomocy w całości było niemożliwe.**

Trybunał zauważył ponadto, że Sąd Unii Europejskiej oddalił³ skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z 2008 r., a Trybunał utrzymał w mocy to rozstrzygnięcie⁴: z tego względu **sądy włoskie nie mogą zarządzić zawieszenia odzyskania spornej pomocy.**

Wreszcie, Trybunał przypomniał, że **Włochy nie mogą powoływać się na uzasadnione oczekiwania beneficjentów bezprawnie przyznanej pomocy**, ponieważ ten argument został już oddalony przez Trybunał w wyroku z 2012 r.

Przyznając, że Włochy poczyniły wysiłki mające na celu odzyskanie spornej pomocy (w 2019 r. zostało odzyskane 89% łącznej kwoty kapitału tej pomocy, czyli 83% kwoty tej pomocy, jeśli

¹ Decyzja Komisji 2008/854/WE z dnia 2 lipca 2008 r. w sprawie programu pomocy „Ustawa regionalna nr 9 z 1998 r. – nadużycia w stosowaniu programu pomocy N 272/98” C 1/04 (ex NN 158/03 i CP 15/2003) (Dz.U. 2008, L 302, s. 9).

² Wyrok Trybunału z dnia 29 marca 2012 r. Komisja/Włochy ([C-243/10](#)).

³ Wyrok Sądu z dnia 20 września 2011 r., Regione Autonoma della Sardegna i in./Komisja (sprawy połączone [T-394/08](#), [T-408/08](#), [T-453/08](#) i [T-454/08](#)).

⁴ Wyrok Trybunału z dnia 13 czerwca 2013, HGA i in./Komisja (sprawy połączone od [C-630/11 P](#) do [C-633/11 P](#)).

weźmie się pod uwagę kapitał powiększony o odsetki), Trybunał uznał za właściwe nałożenie na Włochy **kar pieniężnych** w postaci okresowej kary pieniężnej i ryczałtu.

Jeśli chodzi o okresową karę pieniężną, Trybunał uwzględnił **wagę naruszenia, które pociągnęło za sobą zakłócenie konkurencji, a także znaczny okres jego trwania** (ponad siedem lat od wydania pierwszego wyroku Trybunału).

Ponadto, jeśli chodzi o sposób obliczania tej kary, Trybunał **oszacował zdolność płatniczą Włoch**, biorąc pod uwagę w szczególności okoliczność polegającą na tym, że PKB tego kraju w latach 2008, 2009, 2012 i 2013 malał, ale począwszy od 2015 r. odnotowywany jest jego wzrost.

Trybunał wyjaśnił ponadto, że okoliczności rozpatrywanej sprawy **uzasadniają przyjęcie środka odstraszającego**, takiego jak zasądzenie ryczałtu, w celu uniknięcia powtórzenia analogicznych naruszeń prawa Unii w przyszłości.

Trybunał nakazał zatem Włochom wpłacenie do budżetu Unii **ryczałtu w kwocie 7 500 000 EUR oraz, począwszy od dziś, okresowej kary pieniężnej w wysokości 80 000 za każdy dzień zwłoki** w przyjęciu środków koniecznych do zastosowania się do wyroku z 2012 r. (ta okresowa kara pieniężna została zasądzona w odniesieniu do okresu od ogłoszenia wyroku w omawianej sprawie do momentu całkowitego wykonania wyroku z 2012 r.).

UWAGA: Skarga o stwierdzenie uchybienia państwa członkowskiego jest kierowana przeciwko państwu członkowskiemu, które uchybiło zobowiązaniom wynikającym z prawa Unii, przez Komisję lub inne państwo członkowskie. Jeżeli Trybunał Sprawiedliwości stwierdzi uchybienie, państwo, którego to dotyczy, powinno jak najszybciej zastosować się do wyroku.

Jeżeli Komisja uzna, że państwo członkowskie nie zastosowało się do wyroku, może wnieść nową skargę i domagać się sankcji finansowych. Jednak w sytuacji nieprzekazania Komisji krajowych środków transpozycji dyrektywy Trybunał Sprawiedliwości może, na jej wniosek, nakładać kary pieniężne już na etapie pierwszego wyroku.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793